

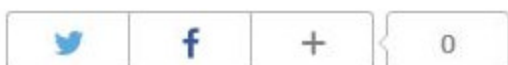
UN SECTOR EN CRISI

Ajuntament i comerciants demanen un pla de xoc per revifar el sector

La fallida del moble de la Sénia arrossega tot un poble

El sector del moble de la Sénia, del qual viu tot el poble, s'enfonsa. Ajuntament, empresaris i el Govern treballen en un pla de xoc per frenar l'agonia del clúster del moble més important de Catalunya.

DANI REVENGA LA SÈNIA 01/10/2012 00:00

UN NEGOCI AFEBLIT El cartell d'aquesta empresa del clúster del moble de la Sénia il·lustra la situació de crisi que està patint el sector. / TJERK VAN DER MEULEN

Fa només sis o set anys passejar-se un dissabte pels carrers de la Sénia era fer-ho per un poble que respirava comerç i dinamisme. El sector del moble d'aquest municipi del Montsià havia tocat sostre amb la bombolla immobiliària. La Sénia era un pol de peregrinació de compradors que arribaven sobretot d'arreu de Catalunya, l'Aragó i el País Valencià. En l'imaginari català, comprar-se els mobles a la Sénia era sinònim de prestigi per als que s'acabaven de casar. Amb més de 100 empreses i 30.000 metres quadrats d'exposició, la Sénia té l'oferta comercial més gran de Catalunya, l'Aragó i el País Valencià. Un pol econòmic que, després d'anys de prosperitat i expansió, ara viu un moment crític.

L'esclat de la bombolla immobiliària, la crisi del consum i el canvi d'hàbits en la compra de mobles

han fet estralls al sector. I també al poble. Avui, un dissabte a la Sénia no té res a veure amb el de fa uns anys. Ho certifiquen les xifres del sector i el creixent nombre d'establiments tancats. Però també la davallada de les activitats econòmiques que es beneficiaven de l'afluència de compradors de mobles. Manolo Blesa, propietari d'un restaurant, ha perdut la meitat dels seus clients de cap de setmana. "Venien a comprar, passaven el dia al poble i dinaven aquí", recorda Blesa, que també ha perdut un 30% dels clients d'entre setmana, que són treballadors del moble.

La caiguda de la demanda de mobles ha disparat l'atur fins al 35%. L'alcaldeessa, Marutxi Ballester, ho explica: "Aquesta situació ens dificulta molt afrontar els problemes socials, perquè els aturats no paren de créixer i els nostres recursos són molt limitats". La Sénia i el seu entorn havia estat en les últimes dècades un municipi que donava opcions de futur als joves. L'alcaldeessa lamenta que l'èxode juvenil no para de créixer: "No tenen oportunitats i marxen, i amb ells, el talent que ens hauria de treure d'aquesta situació".

Crònica d'una crisi anunciada

A finals del mes de juliol, la fàbrica de mobles de l'empresa Naturantaix tancava les portes. Havia estat el vaixell insígnia del clúster del moble de la Sénia (Montsià), el més important de Catalunya, on es produeix un 45% del moble que es fabrica a tot el país.

El tancament de Naturantaix posa de relleu l'agonia del sector. La facturació ha minvat entre un 30% i un 60%, segons l'empresa, el 35% dels establiments minoristes han tancat i la majoria de les 50 empreses productores han reduït plantilla. El nombre de treballadors del sector ha passat de 2.200, l'any 2007, a 700 empleats. El de la Sénia és un d'aquells casos d'especialització d'un municipi en una activitat econòmica que acaba degenerant en monodependència i falta d'alternatives en cas que algú matés la gallina dels ous d'or. Des que diverses fusteries del poble es van iniciar en la fabricació de mobles als anys 40, l'activitat va anar desenvolupant-se fins que es va transformar en indústria a partir dels 60, que es va convertir en l'únic motor econòmic del poble i el seu entorn. A més, el moble de la Sénia té un gran prestigi. La mort de la gallina arriba amb l'esclat de la bombolla immobiliària i la caiguda dràstica de les comandes del mercat espanyol, que havia portat el clúster a viure els seus millors anys entre el 2000 i el 2007. "Vam viure un *boom*. El producte ens el prenien de les mans i per això ens vam concentrar a fabricar més i més. La facturació creixia i moltes empreses van fer inversions molt importants que, de sobte, han quedat infrutilitzades", explica Joan Josep Royo, president del Col·lectiu Empresarial del Moble de la Sénia (CEMS).

Des de fa dos anys l'Ajuntament de la Sénia i el sector demanen a la Generalitat mesures per reanimar el sector. La primera de les solucions que proposa el Govern i, que comparteix el sector, és l'exportació. Caldrà començar pràcticament de zero, ja que durant els anys de prosperitat es va abandonar l'activitat exportadora. Joaquim Solana, del CENFIM, adverteix que l'exportació "no s'activa de la nit al dia: cal intel·ligència de mercat per saber on vendre i quin producte". Tot i això, hi ha empreses que ja estan treballant al Magrib. L'altra gran alternativa és crear una xarxa de botigues pròpies per potenciar la marca i evitar intermediaris. "Hem de saber de primera mà què demanen els clients per adaptar la nostra producció. A més, eliminant intermediaris els preus seran més competitius", diu Royo. Solana no ho veu tan clar, però és partidari d'impulsar la venda *online*.

Associar-se amb "l'enemic"

Hi ha altres propostes. La que crida més l'atenció és que el clúster es converteixi en proveïdor de la multinacional Ikea gràcies a la intermediació del Govern. L'exemple és Itàlia, on l'empresa sueca hi compra més que no pas hi ven. Des de la Sénia, però, la idea es veu amb escepticisme.

La patronal va demanar a la Generalitat un *pla Renove* per incentivar el consum de mobles a Catalunya, una opció que el Govern veu "difícil en l'actual conjuntura". L'alcaldeessa fa una crida perquè els consumidors catalans comprin prioritàriament productes fets al país, "no només els mobles". Els fabricants fan autocrítica: "Només hem invertit en maquinària i en primera matèria, i calia posar diners en la promoció i el coneixement de nous mercats", sentència Royo. Joaquim Solana fa un paral·lelisme amb el procés pel qual ha passat en els últims anys la indústria tèxtil catalana. Solana creu que el moble de la Sénia "es redimensionarà i hi haurà una selecció natural: les empreses que no s'adaptin a la situació desapareixeran i les que ho facin creixeran, perquè de potencial n'hi ha".